

ת"פ 7806/09/13 - מדינת ישראל נגד יאיר גואטה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 7806-09-13 מדינת ישראל נ' גואטה

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

נגד

יאיר גואטה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד הילה גלעדי והמתמחה גב' גלית וקולקר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של שימוש בכוח למניעת מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), שתכ"ט-1969; והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו, ויפנה לקבלת תסקיר שיבחן את סוגיית אי הרשעה.
לעניין העונש- המאשימה תעתור להרשעה וענישה בהתאם, וב"כ הנאשם- יטען לאי הרשעה.
3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 2.2.14 עולה כי הוא כבן 25 רווק המתגורר בבית הוריו באריאל, והינו בעל עסק עצמאי בתחום הנדל"ן (הוצגה תעודת עוסק מורשה).
בוגר 9 שנות לימוד, ומסר כי בהיותו כבן 6 הוריו חזרו בתשובה והחלו בניהול אורח חיים חרדי ולכן בגיל 12 התחיל ללמוד בישיבה תורנית.
הוא התקשה לקבל את אורח החיים הדתי של משפחתו, ובהדרגה חזר לנהל אורח חיים חילוני ועבר למסגרת לימוד חילונית, שם התקשה לעמוד בכללי המסגרת ובהיותו כבן 15- הפסיק לימודיו והחל לעבוד בעבודת מזדמנות.

לדבריו שוחרר מהצבא על רקע אי התאמה (לא הוצג אישור), ובשל מצבו הכלכלי הירוד ביקש להמשיך בעבודתו על מנת לסייע לפרנסת המשפחה.

בהמשך עבד מספר שנים בעבודת מזדמנות, ובשנת 2011 הקים לדבריו עסק עצמאי בתחום הפרסום אותו ניהל שנה. בשנת 2013 למד קורס בתחום הנדל"ן וקיבל לדבריו רישיון לתיווך במקרקעין (לא הוצגו אישורים) ולאחריו החל לעבוד בתחום זה באופן עצמאי.

הנאשם הינו הצעיר מבין 4 אחים במשפחת מוצא. אביו, כבן 58, יליד טוניס, שירת בעבר במשמר הגבול וכיום עובד כמשגיח כשרות. אמו כבת 57, מטפלת בילדים. ציין כי בשנת 2004 חלתה אמו בסרטן אולם החלימה ומתפקדת כרגיל. הוא התקשה להעמיק ולבחון השלכות יחסיו המורכבים עם הוריו בגיל ההתבגרות וכיום- על עיצוב אישיותו.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2010 בגין עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה. אין נגדו תיקי מב"ד נוספים.

בנעוריו בהעדר מסגרת השתייכות החל הנאשם בניהול אורח חיים לא יציב, חבר לחברה שולית והסתבך בביצוע עבירות בגין הופנה לשירות מבחן לנוער.

בשנת 2010 הופנה לראשונה לאבחון שירות המבחן בגין עבירה של החזקת סכין, אז- התקשה לשתף פועלה עם השירות ובלטו קשייו במתן אמון. הפנייתו לשירות עמדה בפער לתפיסתו את עצמו כאדם נורמטיבי שומר חוק, ובתיק שם הוטלו עליו מע"ת וצו של"צ שהשלים בשנת 2011.

בהתייחסותו לעבירות- התקשה לקחת אחריות על המיוחס לו בכתב האישום. מסר כי ברקע להתפרצותו כלפי השוטר עמדה הכרות מוקדמת של הנאשם עמו ותחושתו כי השוטר נהג בו באופן משפיל ומזלזל. עם זאת, ביטא חרטה בנוגע להתנהגותו האלימה כלפי השוטר וניכר כי ההליכים המשפטיים הנוכחיים חידדו לו חומרת מעשיו.

הדגיש כי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו בדרך כלל, ומאז העבירה -נמנע ממצבים דומים.

השירות התרשם מבחור צעיר שגדל במציאות משפחתית מורכבת, חש ריחוק ותלישות ממשפחתו, עזב את מסגרות הלימוד, ובגיל צעיר נעדר גורמי תמיכה והכוונה בחייו.

עוד התרשם השירות כי לנאשם קושי בקבלת סמכות וגבולות, כפי שעולה גם מביצוע העבירות.

השירות שיקף לנאשם את הערכתו באשר לסיכון הכרוך במצבו, וכי עליו להשתלב בטיפול בשירות לבחינת נסיבות חייו השלכותיהם על עיצוב אישיותו תוך רכישת כלים לזיהוי מצבי סיכון והימנעות מהם, אולם הנאשם הסתייג מאפשרות זו ומסר כי כיום ממוקד בקידום העסק העצמאי שהקים.

לאור האמור, לא נוצר פתח למעורבות טיפולית.

על גורמי הסיכון בעניינו - שקל השירות את חומרת התנהגותו בעבירות, דפוסי אישיותו, קשייו בקבלת סמכות, הישגות בביצוע עבירות אלימות והסתייגותו מהליך טיפולי.

על גורמי הסיכון לשיקום - שקל השירות כי בשנתיים שחלפו מהעבירות נמנע מהסתבכות נוספת עם החוק.

להערכת השירות רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם היא ברמה בינונית, במידת חומרה נמוכה.

בכל הנוגע להרשעתו בדין - הנאשם הביע חששו כי ההליך יסתיים בהרשעתו הואיל ולדבריו הינו בעל רישיון לעסוק בתיווך מקרקעין וחושש שהרשעה פלילית תחבל בהמשך עבודתו בתחום. הנאשם לא הציג מסמכים על כך לשירות. כמו כן קיימת הרשעה בעניינו משנת 2010.

לאור האמור, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו.

מתסקיר משלים בעניינו של הנאשם מיום 22.3.15 עולה כי במהלך שיחה עמו חזר השירות בפניו על ההערכה לפיה יש בטיפול בתחום השליטה בכעסים כדי לסייע לו להעמיק ולבחון את נסיבות חייו והשלכותיהם, תוך רכישת כלים להתמודדות במצבי דחק ומשבר, ללא שימוש באלימות.

הנאשם שב וביטא הסתייגות מוחלטת מאפשרות זו, שכן לדבריו כיום ממוקד בעבודתו ובקידום העסק שבבעלותו, ואינו יכול להשקיע משאבים בטיפול בשירות למרות פרוטוקול הדיון.

בשיחה עמו, הנאשם נהג באופן אגרסיבי, תוך שביטא תסכול נוכח קיום ההליכים המשפטיים בכללם הפנייתו החוזרת לשירות.

לאור האמור, חזר השירות על ההערכה כי בעיתוי הנוכחי הנאשם אינו בשל להשתלב בטיפול, ולכן אין כל המלצה בעניינו.

לגבי ביטול הרשעתו - הנאשם ביקש להציג בפני השירות מסמך המעיד כי הוא מתווך במקרקעין ולכן יש בהרשעה כדי לפגוע בו, אולם עד למועד כתיבת התסקיר לא הציג מסמך זה, ועל כן לא בא השירות בהמלצה אף לעניין זה.

מתסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם מיום 28.4.15 עולה כי נבחנה התאמתו של הנאשם לביצוע של"צ. לאחר שהביע נכונות ומחויבות לכך הופנה לגיבוש תוכנית בעיריית אריאל שם יסייע בעבודות אחזקה ואחזקה בפיקוח השירות.

לעניין ביטול הרשעתו - מאחר והנאשם הציג בפני בימ"ש מסמכים המעידים כי הינו מתווך במקרקעין ויש בהרשעה כדי לפגוע בו - המליץ השירות על סיום ההליך המשפטי ללא הרשעה.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין נגדו תיקי מב"ד נוספים.

לאור האמור, המליץ השירות על הטלת של"צ בהיקף 140 שעות בהתאם לתוכנית המוצעת ללא הרשעתו בדין.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה בעבירה שעניינה הפרעה לשוטרי שימוש בכוח למנוע מעצר. הנאשם הדף את השוטר ומנע ממנו להתערב.

מהתסקיר עולה חוסר רצון להירתם לטיפול כפי ששירות המבחן דורש, ולכן נמנעים מלהמליץ בעניין אי הרשעתו.

יתרה מכך, לנאשם הרשעה קודמת בגין החזקת סכין משנת 2008, ולכן אי הרשעה לא רלוונטית בעניינו לאור העבירה הנ"ל.

האירוע דנן הוא יחיד שבו היה הנאשם מעורב, ולא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

קיומה של הרשעה קודמת וחומרת העבירות של שימוש בכוח והפרעה לשוטרי מחייבות הרשעתו בדין.

לאור עמדתו של שירות המבחן ועמדת הנאשם שלא מעוניין לקבל על עצמו כל אחריות בעניין טפול אישי, ומבלי שהצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו, אין ראיה כי הרשעה תפריע לו בעיסוקו כמתווך, והעונש ההולם במקרה זה הוא הרשעת הנאשם לצד של"צ, מע"ת וקנס.

ברע"פ 3208/15 דובר בעבירה של הפרעה לשוטרי ונקבע כי זו אינה מסוג העבירות שיש להורות ככלל על הימנעות מהרשעה, וברע"פ 5115/13 מדובר במי שעוסק בתיווך במקרקעין ובכל זאת לא הוכיח כי צפויה לו מעצם העיסוק פגיעה קונקרטית בעתידו.

לעומת זאת טענה ב"כ הנאשם לעונש כי יש לאמץ את המלצת השירות (בתסקירו האחרון- נ.ב) ולהימנע מהרשעתו.

מדובר בעבירות שבוצעו לפני כארבע שנים, למעט תיק זה לא עומדים כנגד הנאשם מב"דים נוספים, הוא הודה בכתב האישום המתוקן בבית המשפט ובמשטרה, לקח אחריות גם בפני השירות, והביע חרטה.

התקרית התרחשה על רקע סכסוך שכנים ממושך ולא בכדי כתב האישום תוקן לקולא. הנאשם בן 25, רווק, מתגורר בבית הוריו, עובד כיום במחלקה הפיננסית בחברת פרנטר, מחזיק ברישיון לתיווך מקרקעין, ומעוניין ללמוד משפטים.

בשל נכונותו ומחויבותו של הנאשם המליץ השירות על של"צ ובנה תוכנית, על פיה הוא יסייע בעבודות אחזקה בעיריית אריאל, ובסופו של יום הומלץ על אי הרשעה, ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

ענישה זו מאזנת את הפגיעה בנאשם לעומת חומרת העבירות.

מדובר במעשה חד פעמי, בעבירות לא ברף הגבוה, ומימד חומרה שלא בדרגה גבוהה.

מבחינת העבר הפלילי - הנאשם הורשע לפני כ- 7 שנים, בעבירה מלפני כ- 8 שנים, והיא עתידה להתיישן גם בעוד כשנה, כך שמבחינת תכניותיו לעתיד זה לא יפגע בו.

כעולה מהתסקיר - הנאשם מביע חרטה כנה על העבירות ולהליך המשפטי יש השפעה מרסנת ומרתיעה כלפיו.

הנאשם גדל במציאות משפחתית מורכבת, חש ריחוק ממשפחתו, עזב את מסגרות הלימוד בגיל צעיר, ונעדר כל גורמי תמיכה והכוונה משפחתית והורית.

נקודת המוצא שלו היא מאד בעייתית, על אף כל קשייו הוא עושה מאמצים ונלחם ולא מוותר לעצמו ומעוניין לשפר את מצבו ולתפקד באופן תקין הן מבחינה אישית, חברתית ותעסוקתית.

לנאשם יגרם נזק קונקרטי כי יש לו רישיון מתווך והוא מעוניין ללמוד משפטים, וגם לעניין הדימוי העצמי שלו ועתידו התעסוקתי.

לאור גילו הצעיר, ההתנהלות שלו והמוטיבציה שהוא מגלה - אין הלימה בין העבירה לבין עוצמת הפגיעה בו.

מפנה לפסיקה במקרים שלנאשמים הייתה הרשעה קודמת ובית המשפט בכל זאת נמנע מהרשעה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות, לסיים את ההליך הפלילי ללא הרשעה, לצד של"צ.

הנאשם הוסיף כי יודע שהתנהלותו הייתה שגויה, ולוקח אחריות.

מציג רישיון תיווך ומקרקעין, מס' 3133402 של משרד המשפטים מיום 3.3.15, שגם הועבר לקצינת המבחן ויש לו מייל שמאשר זאת.

מוכן לבצע של"צ באופן שיתאים לעבודתו.

מצוי בשלב קריטי בעבודה, ולא יכול להתחייב לטיפול במשך שנה בשעה קבועה, כיוון שהעבודה מאד דינמית.

5. דין ומסקנות

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק, כמו גם הגנה על העושים מלאכתם בשירות הציבורי, ובפרט - באכיפת החוק.

ברע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 17.3.11) נקבע-

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 13.8.2008))."

על חשיבות לשמירה והגנה על האמונים על מלאכת שמירת החוק והסדר, עמדו חז"ל אף במקורות היהודיים, בהם נאמר-

"מה דגים שבים כל הגדול מחבירו בולע את חבירו אף בני אדם אלמלא מוראה של מלכות כל הגדול מחבירו בולע את חבירו"

(תלמוד בבלי, מסכת עבודה זרה, דף ד', עמוד א')

וכן במסכת אבות-

"רבי חנינא סבן הפהנים אומר: הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו"

(מסכת אבות פרק ג' משנה ב')

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום **25.4.12** בשעה **02:50**, ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, הוזעק קצין המשטרה אליהו יעקב (להלן: "השוטר") לבית הנאשם באריאל על ידי השכנים בני משפחת ברוסננקו, זאת בשל הקמת רעש מבית הנאשם.

השוטר פנה אל הנאשם וביקש ממנו לצאת מהבית ולשוחח עמו ועם שכנו אולג ברוסננקו.

משיצא הנאשם, התקרב בגופו לאולג ועמד בסמוך אליו מה שאילץ את השוטר לעמוד חוצץ ביניהם. בתגובה- הדף אותו הנאשם בחזהו ואמר לו "אל תתערב".

הנאשם הדף את השוטר שוב בשתי ידיו, והניח ידו על השוטר.

לאור האמור, הודיע השוטר לנאשם כי הינו עצור והנאשם בתגובה דחף את השוטר לעבר החומה שממוקמת בבניין.

הגם שהשוטר לא נחבל, הרי שיכול היה להיחבל מקום בו היה נופל כתוצאה מדחיפותיו של הנאשם, בצורה זו או אחרת, לא כל שכן מקום בו נהדף שלוש פעמים, ובשלישית- אף לעבר חומה (סעיפים 40ט(א)(3) ו(4) לחוק).

בהתקרבותו של הנאשם לשכן אולג בצורה מאיימת עד כדי עמידת השוטר כחוצץ ביניהם, התנהגותו כלפי השוטר במהלך האירוע כאשר יכול היה להתעשת ולחדול ממעשיו בכל עת, כמו גם המניע להזעקת המשטרה בנסיבות אלה שהינה הקמת רעש מבית הנאשם בערב יום הזיכרון- מעידים על הלך רוחו האלים של הנאשם, לצד זלזול בזולת, כשאינו מורא הדין עליו.

מתחם העונש ההולם הכולל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, נע ממאסר מותנה ועד למאסר בן שמונה חודשים.

בנסיבות אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים ברמה הבינונית, מקום בו מחד גיסא מדובר באירוע יחיד, ללא שימוש בנשק או גרימת חבלה לשוטר, ומאידך- מדובר בשימוש בכוח באירוע מתמשך כלפי השוטר שלוש פעמים, ובכלל זה דחיפה לעבר חומה, הנחת יד על השוטר, כל זאת תוך אמירה כי "לא יתערב".

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם בן 25, רווק, שלו הרשעה אחת קודמת משנת 2010 (בגין עבירה משנת 2008) בגין החזקת סכין (סעיף 40א(11) לחוק), אולם בזמן שחלף מהעבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בנסיבות אלה ישנה חשיבות רבה להרשעתו הקודמת של הנאשם שאף היא בתחום האלימות.

כאמור העבירות דנן בוצעו לפני כ-4 שנים, חלוף זמן ניכר מקום בו בעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 22 (סעיף 40א(10) לחוק).

נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שמובאות בתסקיר, אכן נותנות אותותיהן בעבירות (סעיף 40א(8) לחוק).

השירות התרשם מבחור צעיר שגדל במציאות משפחתית מורכבת, חש ריחוק ותלישות ממשפחתו, עזב את מסגרות הלימוד ובגיל צעיר נעדר גורמי תמיכה והכוונה בחייו, וכי יש לו

קושי בקבלת סמכות וגבולות, כפי שעולה גם מביצוע העבירות.

באופן זה, יחסיו המורכבים של הנאשם עם הוריו השפיעו על עיצוב אישיותו בבגרותו, ובנעוריו, בהעדר מסגרת השתייכות, החל הנאשם בניהול אורח חיים לא יציב, חבר לחברה שולית, והסתבך בביצוע עבירות בגין הופנה לשירות מבחן לנוער

כך, העובדה כי התקשה לקבל את אורח החיים הדתי של משפחתו שחזרה בתשובה בהיותו צעיר בימים, קשייו להתמיד במסגרות הלימוד עד כי עזב את הלימודים בהיותו בן 15 בלבד, שחרורו על רקע אי התאמה מצה"ל, והעדר יציבות בתעסוקה עד לשנים האחרונות- מהווים כולם סממנים ברורים של תלישות זו והעדר מסגרת מגיל צעיר.

הגם שבנסיבות אלה הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, הרי שמהתסקיר עולה כי התקשה לקחת אחריות על המיוחס לו בכתב האישום, אך ביטא חרטה בנוגע להתנהגותו האלימה כלפי השוטר, וניכר כי ההליכים המשפטיים הנוכחיים חידדו לו חומרת מעשיו (סעיף 40א(4) לחוק).

יש לציין כי למרות הצהרותיו בפני בימ"ש כי "מוכן להשתתף בכל הליך טיפולי שייקבע ע"י שירות המבחן" (פרו' מיום 25.2.15 עמ' 5 ש' 17)- הסתייג הנאשם מהמלצת השירות כי ישתלב בהליך טיפולי, למרות שהשירות שיקף לו את הערכתו באשר לסיכון הכרוך במצבו, וחזר על סירובו אף בתסקיר המשלים (!), בו אף תואר ע"י השירות כמי שנהג באופן אגרסיבי, תוך שביטא תסכול נוכח קיום ההליכים המשפטיים בכללם הפנייתו החוזרת לשירות.

דברים אלה מעידים על הלך רוחו הבעייתי של הנאשם, וניסיונותיו לתמרן את מצב הדברים לטובתו, כל זאת תוך מתן הצגת מצג שווא באמירות מפה ולחוץ.

מהתסקיר עולים גורמי סיכון רבים בעניינו של הנאשם, ובכלל זה חומרת התנהגותו בעבירות, דפוסי אישיותו, קשייו בקבלת סמכות, הישנות בביצוע עבירות אלימות והסתייגותו מהליך טיפולי. לא בכדי, העריך השירות כי נשקפת ממנו רמת מסוכנות בינונית (בחומרה נמוכה) להישנות התנהגות אלימה.

עם זאת, כגורם סיכוי לשיקומו מנה השירות רק את העבודה לפיה בזמן שחלף מהעבירות -נמנע מהסתבכות נוספת עם החוק.

בכל הנוגע להרשעתו בדין- הנאשם הביע חששו כי ההליך יסתיים בהרשעה הואיל ולדבריו הינו בעל רישיון לעסוק בתיווך מקרקעין, וחושש שהרשעה פלילית תחבל בהמשך עבודתו בתחום.

מטיעוני באת כוחו בבימ"ש אף עולה כי הנאשם מעוניין ללמוד משפטים, וכרגע עובד במחלקה הפיננסית של חברת פרטנר, ועל כן לא ברור כלל כי תיווך במקרקעין יהיה תחום עיסוקו המובהק בעתיד.

הגם שבימ"ש עמד על האבחנה העונשית שיש לערוך בעניינם של בגירים-צעירים (ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.2013)) בהיותו של הנאשם כבן 22 בעת ביצוע העבירות, הרי שעניינו שונה- מקום בו כבר הסתבך עם החוק, והעבירה בה הורשע בעבר עתידה להתיישן רק **במאי 2017**, שהינה תקופה עתידית לא

מבוטלת, וממילא מחיקתה תעשה רק **בשנת 2027** - על כל המשתמע מכך לעניין הצגת המרשם הפלילי לגופים מסוימים.

יתרה מכך, חוסר שיתוף הפעולה שלו עם השירות בכל הנוגע לביצוע של"צ שהצריך עריכת שלושה (!) תסקירים בעניינו- כמו גם סירוב להשתלב בהליך טיפולי במצב בו המסוכנות הנשקפת ממנו היא ברמה בינונית- אינם עולים בקנה אחד עם חרטה, הפנמת חומרת המעשים ולקיחת אחריות.

כך גם גישתו של הנאשם לביצוע תוכנית של"צ, כשלטענתו **"מוכן לבצע של"צ באופן שיתאים לעבודתו"** (פרו' עמ' 8 ש' 3-4).

אף בכל הנוגע להצגת המסמך של תיווך במקרקעין- לא טרח הנאשם למסור לידי השירות בתסקיר הראשון ואף לא בשני (ובהנחה כי שלח כפי שטענה באת כוחו-לטרוח ולוודא כי אכן התקבלה במשרדי השירות)- מעידה על הזלזול הרב שרוחש הנאשם לרשויות החוק, שעושות כל שלאל ידן על מנת לסייע בידו, פעם אחר פעם.

יתרה מכך, בכל הנוגע לעבירות כנגד שוטרים, עמדת הפסיקה על פי רוב היא כי בשל חומרתן -לא על נקלה ימנע בימ"ש מהרשעתו של נאשם בגין.

ברע"פ 3208/15 דוד הקרי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 11.5.15) קבע בימ"ש העליון כדלקמן-

"...העבירה שבה הורשע המבקש, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, אינה מסוג העבירות שבהן יש להורות, ככלל, על הימנעות מהרשעה. כפי שצויין, לא אחת, "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם..וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]... מעבר לזאת, למבקש הרשעות קודמות בעבירות כלפי עובדי ציבור - ובכללן תקיפה, הפרעה במילוי תפקיד וכיוצא בכך - כאשר הרשעתו האחרונה בוצעה בשנת 2010. על-כן, ניכר כי לא חלף פער זמן של ממש בין העבירות שביצע המבקש, המלמד על חזרתו לדרך הישר."

וכן בת"פ 26374-05-13 מדינת ישראל נ' בייך קסה (לא פורסם, מיום 11.3.15) שם נידון נאשם בגין עבירות דומות לעניינו-

"ביטול הרשעה בעבירות נגד שוטרים המתבצעות כלפיהם במסגרת עבודתם ובזיקה לעבודתם ייעשה במקרים חריגים במיוחד, שאחרת נמצא עצמנו משדרים מסר מוטעה בדבר חומרתן של העבירות והצורך במתן הגנה לשוטרים המבצעים את תפקידם לצורך שמירה על הסדר הציבורי והגנה על ביטחון הציבור כולו"

לאור כל האמור, נשאלת השאלה אם יש מקום להימנע מהרשעתו הן לאור חומרת העבירות והתנהגותו בהן והן נוכח הנזק הקונקרטי בנסיבות אלה, בהתאם לדרישותיה של הלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נב(3) 337).

זאת ועוד, יש לציין כי הטלת של"צ בנסיבות אלה הינה הקלה לכשעצמה בעונשו של הנאשם, לאור מתחם הענישה האמור לעיל, שאלמלא הנסיבות לקולא בעניינו (גילו הצעיר, עבר פלילי שאינו מכביד, נסיבותיו האישיות והודאתו במסגרת הסדר טיעון) - היה חמור יותר וראוי לו שהיה באמצעו של מתחם הענישה.

5. שקלתי והפכתי בעניינו של הנאשם, וסופו של דבר לא בלי ספק שוכנעתי כי השיקולים לקולא כנ"ל מצדיקים חריגה לקולא ממתחם הענישה - משיקולי שיקום, על מנת שיוכל הנאשם לעלות על דרך המלך התעסוקתית והאישית - על רקע נסיבות חייו המורכבות.

6. לפיכך, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם, וקובעת את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף 140 שעות על פי תוכנית שירות המבחן

ב. פיצוי למתלונן, השוטר אליהו יעקב, ע"ס 2,000 ₪ שישולם עד ליום 1.4.16.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

8. עותק יישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.